

VERSLAG van de vergadering van de Statencommissie Wonen, Maatschappij en Cultuur van 7 juni 2010 in het Provinciehuis Utrecht

Aanwezig:

drs. B. Nugteren (voorzitter), mw. M. Haak-Griffioen (gedeputeerde), mw. A.H. Raven BA (gedeputeerde), drs. W.M. de Jong (gedeputeerde), mw.drs. F.M. Alsem (VVD), mw.drs. C.G.M. van Benthem (PvdA), dr. R. Bisschop (SGP), mw. C. Dekkers-Raadsen (CDA), J. Fastl (GroenLinks) mw.drs. J.M. de Heer (ChristenUnie), ir. C.L. Jonkers (MooiUtrecht), H.R.A.L. Klein Kranenburg (CDA), ing. D. Kilic (PvdA), Y. Lutfula (SP), mw. H. Nap (CDA), mw. A.M.A. Pennarts-Pouw (GroenLinks), mw. J. van Pijkeren (CDA), mw.drs. J.C.M. Versteeg (D66), drs. R. de Vries (D66), mw.drs. H.D.I. Walta-auf'm Keller (VVD) en G.J. van der Werff (VVD);

Met kennisgeving afwezig: mw.drs. W.A. Bodewitz (PvdD), W. van der Steeg (PvdD) en ir. B.A. Witteman (SP);

Van ambtelijke zijde aanwezig:

dhr. L.C.A.W. Graafhuis (griffier) en mw. G. van Weerd (verslag).

1. Opening

De voorzitter, de heer Nugteren, opent de vergadering met een woord van welkom. De berichten van verhindering worden doorgenomen.

2. Mededelingen en ingekomen stukken

*** *Berg en Boshschool***

Mevrouw Haak deelt mede dat het bestuur van de Berg en Boshschool te Bilthoven de provincie heeft gevraagd behulpzaam te zijn. Er dreigt een faillissement, waardoor kinderen met autistische problematiek mogelijk op straat zouden komen te staan.

De Berg en Boshschool is gestart met een filiaal in Houten. Vorig jaar heeft de school daar tijdelijke huisvesting betrokken en nu wordt er gebouwd aan permanente huisvesting. Het grootste deel van de bouw valt onder onderwijs en wordt gefinancierd door de gemeente Houten. Een ander deel van de bouw is bedoeld voor het verlenen van zorg door Trajectum aan autistische kinderen. Die zorg past volledig binnen de doelstellingen van de provincie Utrecht voor wat betreft een aansluitende ketenzorg. Dat deel van de bouw valt niet onder de normale huisvesting die door de gemeente wordt gefinancierd. De Berg en Boshschool wilde dat zelf financieren. Daarover waren afspraken gemaakt met de bank maar die afspraken lagen nog niet helemaal vast. Gestart werd met de bouw maar uiteindelijk heeft de bank, met het oog op de economische crisis, besloten niet over te gaan tot financiering. Trajectum en de Berg en Boshschool hebben een contract gesloten om de school 10 jaar te huren. De gemeente Houten heeft besloten dat laatste deel van de huisvesting voor zijn rekening te nemen. Het gaat hier om ruim € 9 ton. Na afloop van de 10 jaar resteert er nog een financieel gat van € 369.000,-. Dat deel van de school zal dan ongetwijfeld weer verhuurbaar zijn maar zekerheid daarover bestaat er niet. Derhalve heeft de gemeente Houten de provincie gevraagd om garant te staan voor het bedrag van € 369.000. Het college van G.S. is daartoe in principe bereid omdat het college zich vanuit de zorginhoud betrokken voelt bij dat deel van de school. Inmiddels wordt een en ander doorgerekend en worden de risico's in kaart gebracht. Het college van G.S. hoopt volgende week een besluit te nemen over de garantstelling. Daarna krijgen P.S. dat besluit voorgelegd.

De heer Bisschop constateert dat het hier gaat om een ongebruikelijke vorm van financiering van delen van onderwijs. Hij kan de gevolgen daarvan nu niet overzien. Graag wil hij eerst inzage in de risicoanalyse krijgen, alvorens er definitieve toezeggingen worden gedaan door de provincie. Ook wil hij weten in hoeverre er van een dergelijke garantstelling precedentwerking uitgaat. Het voorstel komt sympathiek over maar zakelijk heeft hij wel wat kanttekeningen en aarzelingen. Er is meer informatie nodig om hierover een standpunt in te nemen.

De fracties van CDA, VVD, D66, SP en PvdA sluiten zich hierbij aan.

De heer Kilic begrijpt dat er na een periode een bedrag van € 369.000 over zal blijven. Hij kan zich voorstellen dat daarvoor binnen de 10 jaar een oplossing wordt bedacht waardoor de garantstelling na 10 jaar komt te vervallen. Hij verzoekt ook dit element in de uitwerking mee te nemen.

Mevrouw De Heer wacht het voorstel van G.S. af.

De voorzitter vraagt of mevrouw Haak de gevraagde informatie nog deze week naar de commissie WMC kan zenden zodat er, voorafgaand aan het besluit van G.S. nog gereageerd kan worden.

Mevrouw Haak neemt kennis van de reacties van deze commissie. Een en ander zal tot uitdrukking komen in het voorstel dat aan het college van G.S. wordt voorgelegd.

De voorzitter geeft aan dat het aspect van de tijd ook bij de procedure moet worden betrokken. De volgende commissievergadering WMC is pas na de zomer gepland. Tegelijkertijd gaat het hier om een zaak waarvoor geen beleidskader is en dat vraagt dientengevolge om een uitspraak van P.S. Nogmaals vraagt hij of de gevraagde informatie voor volgende week dinsdag aan P.S. kan worden voorgelegd zodat daarop nog een reactie mogelijk is.

Mevrouw Haak vindt dat een ongebruikelijke procedure. Wel zal zij naar een mogelijkheid zoeken om het besluit van G.S. over de garantstelling onmiddellijk door P.S. te laten toetsen.

Mevrouw Alsem vraagt zich af of het nog wel zin heeft dat P.S. kijken naar een besluit dat reeds door G.S. is genomen. Voorts vraagt zij uit welk budget de garantstelling van € 369.000,- zal worden gefinancierd.

Mevrouw Pennarts vraagt of het hier gaat om een besluit dat door P.S. bekrachtigd moet worden. Zo ja, dan is 28 juni daarvoor de laatste gelegenheid.

De voorzitter licht toe dat het hier gaat om een privaatrechtelijk besluit waarbij het college van G.S. het gevoel van P.S. zou moeten peilen.

Mevrouw Pennarts gaat ervan uit dat het verzoek tot garantstelling op 28 juni aan P.S. ter advisering zal worden voorgelegd.

De heer Bisschop vraagt zich evenals mevrouw Alsem af of het wel zin heeft dat P.S. een uitspraak gaan doen, nadat het college van G.S. een besluit over de garantiestelling genomen heeft. Hij gaat ervan uit dat het college van G.S. volgende week een besluit zal nemen over de garantiestelling onder het voorbehoud van kennisname van het gevoel van P.S. Wanneer dat afwijkt van het besluit van G.S., dan dient de zaak opgeschort te worden zodat daarover een ordentelijke discussie in commissieverband mogelijk wordt.

Mevrouw Haak antwoordt dat het te doen gebruikelijk is dat G.S. besluiten nemen onder het voorbehoud dat P.S. daarmee instemmen.

De voorzitter constateert dat P.S. kunnen terugkomen op het besluit van G.S. dat volgende week zal worden genomen over de garantstelling ten behoeve van de Berg en Boschool te Bilthoven.

Mevrouw Raven komt terug op een eerdere vraag van de VVD. Zij legt uit dat het hier gaat om een garantstelling maar niet om een budget dat nu al moet worden gereserveerd. Deze garantstelling zal in de risicoparagraaf worden opgenomen, in relatie tot het weerstandvermogen van de provincie Utrecht.

2.1 Beantwoording vragen door gedeputeerde Haak over de frictiekosten Alleato (WMC60)

Ter kennisname.

2.2 Informatie over de culturele festivals provincie Utrecht (WMC62)

De heer V.d. Werff kondigt aan dat hij vragen zal stellen over dit memo. Hij zal daar t.z.t. op terugkomen.

3. Rondvraag

Hiervan wordt geen gebruik gemaakt.

4. Termijnagenda

Mevrouw Versteeg vraagt naar de discussie over de taak en rol in het Sociaal Domein (mede naar aanleiding van een kerntakennotitie van Alleato), die gepland is voor de septembervergadering van deze commissie. Zij verwijst dienaangaande naar de kerntakencommissie en het statenvoorstel dat in de maak is. De afspraak is dat de uitkomsten daarvan zullen worden meegenomen in de politieke programma's van de verschillende partijen. Zij is er geen voorstander van om een geïsoleerde discussie over het Sociaal Domein daaruit te lichten.

De heer Bisschop onderschrijft de woorden van mevrouw Versteeg. Het is niet goed één aspect van de kerntakendiscussie te isoleren; daarmee wordt de breedte van de discussie geen recht gedaan.

De PvdA en de VVD sluiten zich aan bij de opmerkingen van D66 en de SGP.

Mevrouw Haak memoreert dat dit procedurevoorstel afkomstig is van de griffie. Zij wacht af hoe deze commissie daar tegen aan kijkt.

De voorzitter begrijpt dat de commissie in meerderheid van mening is dat de discussie over de taak en rol van de provincie in het Sociaal Domein zal worden betrokken bij de brede kerntakendiscussie. Aldus wordt besloten.

Mevrouw Nap verwijst naar een toezegging van 1 maart 2010, nl. dat er een plan van aanpak komt voor de uitwerking van de aanbevelingen naar aanleiding van het overleg met JIJ Utrecht. Dat element zou vandaag bij de kaderbrief Jeugdzorg aan de orde komen maar dat heeft zij daar niet in aangetroffen. Zelf heeft zij zorg hoe wordt omgegaan met de afgeschafte afdrachtregeling nu meerdere zorginstellingen zijn overgegaan tot het opleggen van andersoortige kosten aan cliënten. Zij vraagt wanneer dat aan de orde zal komen.

De voorzitter zegt toe dat hij hierop zal terugkomen.

De heer Kilic memoreert dat is toegezegd dat het punt "A15, Alleato, kennis en innovatie beter benutten" in de huidige commissievergadering aan de orde zou komen. Dat is niet het geval.

De voorzitter antwoordt dat dit punt tot de volgende commissievergadering blijft staan.

5. Verslag statencommissie Wonen, Maatschap en Cultuur van 10 mei 2010

Het verslag van deze vergadering wordt vastgesteld.

6. Statenvoorstel Voorjaarsnota 2010

Mevrouw Dekkers verwijst naar pag. 11, punt 9, Jeugd, Onderwijs en Zorg. Wat betreft de vraag of het hier gaat om een structureel of om een incidenteel budget, constateert zij dat er bij deze post een I (van incidenteel) wordt aangegeven.

Mevrouw Versteeg memoreert dat in het statenvoorstel wordt vermeld dat er voor 2010 incidenteel € 788.000 zal worden vrijgespeeld. Tot haar vreugde constateert zij dat dit geld nu een min of meer structureel karakter heeft gekregen. Dat is ook logisch om dezelfde discussie in januari te voorkomen.

Bij de risico's en toelichting wordt bij de landelijke ontwikkeling van Jeugdzorg een risico van 90% vermeld dat de ingecalculerde risico's door de provincie betaald moeten worden. Op grond daarvan kan zij nu nog niet bepalen of D66 met de gehele Voorjaarsnota kan instemmen, gezien de ontwikkelingen bij BJU en de vragen die D66 zal stellen bij de agendapunten 7, 8 en 9.

Mevrouw Pennarts verwijst naar de additionele financiering indicatiestelling BJU, zie punt 9.1 op pag. 10. Op 26 april jl. werd in de commissievergadering gesproken over € 3 miljoen tekort op de begroting van BJU en dat onduidelijk was of daar een extra claim uit voort zou komen. Uit deze Voorjaarsnota maakt zij op dat er bij de provincie geen extra claim is ingediend en dat het blijft bij de extra AMK financiering.

De heer Bisschop sluit zich aan bij de vraag van GroenLinks. Hij weet niet precies hoe hij de financiën voor de jeugdzorg moet interpreteren. Het lijkt structureel, maar heet incidenteel. Zijn vraag is of hiermee de problemen ook voorbij zijn.

Mevrouw De Heer vindt de additionele financiering indicatiestelling BJU het meest opvallend. Op pag. 10 wordt dat als zodanig ook als een beleidswijziging geformuleerd. Het is beleidsinhoudelijk een goede zaak dat er bij het AMK meer gemeld wordt dan gedacht, omdat daarmee zoveel mogelijk situaties rond kindermishandeling boven water te krijgen. De campagne en andere activiteiten, ook door de provincie, om het AMK onder de aandacht te brengen zijn kennelijk succesvol geweest.

Op pag. 27, structurele subsidies, wordt bij de Vrede van Utrecht voor het jaar 2012 geen bedrag genoemd. Zij begrijpt ter vergadering dat dit correct is.

Mevrouw Walta vraagt, naar aanleiding van punt 8.1, pag. 19, naar een update van de sponsorbijdrage voor de restauratie van kasteel Amerongen, mede naar aanleiding van de borgstelling die destijds door de provincie is verleend toen subsidies door de economische crisis uitbleven. Zij wil graag vernemen of de situatie inmiddels verbeterd is.

Mevrouw Alsem verwijst naar pag. 11, programma Jeugd, Onderwijs en Zorg. De VVD gaat ervan uit dat het hier niet om incidentele, maar om structurele financiering gaat. Mogelijk gaat het hier om een foutieve vermelding.

Mevrouw Van Benthem sluit zich bij die vraag aan.

Zij vraagt wat er op pag. 19, punt 9.1, wordt bedoeld met "Tien in de zorgsector".

Op pag. 28 vraagt zij of daar getallen voor de jeugdzorg ontbreken.

Mevrouw Raven antwoordt dat er nog geen bedrag is gevuld bij de Vrede van Utrecht 2012 omdat P.S. nog niet gevraagd zijn daarvoor een bedrag beschikbaar te stellen. T.z.t. zal er een voorstel aan P.S. worden voorgelegd. Het risico van de borgstelling voor kasteel Amerongen is aanzienlijk verminderd. Oorspronkelijk werd het risico op 90% gezet en dat is nu verlaagd naar 40% omdat het kasteel in het kader van de Versnellingsagenda een bedrag heeft ontvangen. De actuele stand van zaken van de sponsors van kasteel Amerongen heeft zij niet voorhanden. Terugkoppeling zal via de reguliere P&C cyclus plaatsvinden.

Mevrouw Haak komt terug op het bedrag van € 788.000 bij punt 9.1, pagina 11. Zij heeft de indruk dat de I van incidenteel hier per ongeluk is blijven staan. Geld, dat ieder jaar weer incidenteel wordt toegekend, moet structureel worden gemaakt. Om die reden moet het hier in haar beleving om een structureel budget gaan.

Bij het opstellen van de Voorjaarsnota was niet duidelijk of de € 6 ton aan risico's rond BJU al dan niet door de provincie zou moeten worden gefinancierd. Daarover is nog steeds geen duidelijkheid. Het bedrag wordt niet in de Voorjaarsnota genoemd maar daarmee is niet gezegd dat dit bedrag niet door de provincie gefinancierd behoeft te worden. Zodra daarover meer duidelijkheid is, zal de commissie daarover worden geïnformeerd.

Op pag. 28 wordt melding gemaakt van structurele subsidies. De jeugdzorginstellingen ontvangen subsidies van de provincie maar dan gaat het om incidentele subsidies. De omvang van de subsidie hangt samen met de inkoop van zorg bij de zorgaanbieders. Om die reden worden de jeugdzorginstellingen niet opgenomen in het overzicht van de structurele subsidies.

Mevrouw Alsem laat weten dat de VVD ervan uit is gegaan dat het bedrag van € 788.000 ten behoeve van BJU incidenteel zou zijn. Het worden immers additionele middelen genoemd. Nadere onderbouwing is nodig.

Mevrouw Pennarts begrijpt dat dit bedrag nodig is voor het AMK. Partijen zijn overeengekomen dat een wachtlijst bij het AMK niet acceptabel is. Wanneer het aantal aanvragen autonoom blijft stijgen, dan valt dat te betreuren maar is een structurele bijdrage van de provincie wel gerechtvaardigd. Zij is verbaasd dat de bijdrage van de provincie tot dit bedrag beperkt blijft omdat er op 26 april nog sprake was van een begrotingstekort van € 3 miljoen bij BJU.

Mevrouw Versteeg meent dat de toename van het aantal meldingen bij het AMK het gevolg is van een succesvolle campagne tegen kindermishandeling. Ook D66 vindt het gerechtvaardigd dat het provinciale budget voor het AMK in de komende jaren structureel wordt opgevoerd; daarmee wordt voorkomen dat ieder jaar dezelfde discussie wordt gevoerd.

Mevrouw De Heer wijst erop dat de provinciale bijdrage voor het AMK tot 2013 is ingevuld.

Mevrouw Alsem vraagt zich af of met dit budget ook anderen bijkomende structurele taken van het AMK worden gefinancierd. Zij wil de achtergrond van de groei in het aantal meldingen van het AMK nader analyseren. Los daarvan moet adequaat worden omgegaan met meldingen van kindermishandeling.

Mevrouw Pennarts vraagt of de VVD informatie heeft dat met dit bedrag niet alleen het AMK maar ook andere activiteiten worden gefinancierd waarvan de provincie niet op de hoogte is. Zo ja, dan wil zij dat graag weten. Zij gaat ervan uit dat het nu gaat om een budget dat wordt ingezet om de wachtlijst meldingen AMK op nul te houden.

Mevrouw Haak deelt mede dat zij geen andere informatie heeft dan dat dit bedrag uitsluitend bestemd is voor het AMK.

Mevrouw Raven komt terug op het overzicht structurele subsidies, pag. 27. Het overzicht ten aanzien van de kunsten komt voort uit de Cultuurnota 2008-2012. Daarna is er voor dat doel geen geld meer gereserveerd. Dat geldt ook voor cultuurparticipatie; ook dat komt voort uit de Cultuurnota 2008-2012.

6.1 Memo Gedeputeerde Staten Startersfonds provincie Utrecht

De heer Kilic vraagt of al bekend is welke gemeenten doorgaan met de starterssubsidies. Voorts vraagt hij wanneer een besluit over deze kwestie nodig is.

Op pag. 2 wordt aangegeven dat er nog een bedrag van € 695.000 beschikbaar is voor deel B. Hij vraagt hoeveel aanvragen er met dat bedrag gehonoreerd kunnen worden. Naar aanleiding van het advies aan de commissie WMC, is zijn vraag of er nog alternatieven zijn bekeken.

De heer V.d. Werff stelt de volgende vraag. Wanneer P.S. met dit voorstel zouden instemmen, hoe is dan de verhouding naar gemeenten toe? Het komt er op neer dat de provincie 100% gaat subsidiëren, terwijl gemeenten kunnen afhaken. Dat kan betekenen dat de provincie een riantere regeling aanbiedt dan de deelnemende gemeenten.

De VVD is voorstander van een regeling voor starters op de woningmarkt. Nu er geen rijks gelden meer beschikbaar zijn voor dit doel, is het een goede zaak dat de provincie dat overneemt.

Mevrouw De Heer is het eens met de gedachte dat het Startersfonds in leven moet blijven, zij het op een andere manier dan nu. Het voorstel is om door te gaan met de B variant, zij het dat de provincie niet 50% maar 100% gaat financieren.

Een andere optie kan zijn dat de provincie niet meer voor 25% maar voor 50% meebetaalt aan de gemeentelijke Startersleningen onder deel A. Daarmee kunnen er meer mensen worden bediend terwijl de kans groter wordt dat gemeenten daarmee doorgaan, door het aandeel van de provincie.

De heer Bisschop meent dat men met voorliggend voorstel van G.S. voldoende uit de voeten kan. De SGP steunt dit voorstel.

De heer Lutfula meent dat wanneer de provincie de volledige kosten (en niet meer 50%) van deel B voor zijn rekening gaat nemen, er uiteindelijk minder starters kunnen worden geholpen. Hij vraagt voorts waarom sommige gemeenten niet langer bijdragen aan het Startersfonds. Voorts vraagt hij of de wijziging van de regeling effect heeft op de lopende trajecten; hoe wordt daar mee omgegaan?

De heer Jonkers verwijst naar punt A op pag. 2. Daar wordt aangegeven dat gemeenten met een eigen startersregeling trekkingsrechten hebben op het provinciaal Startersfonds tot een bepaald maximum op basis van het aantal inwoners. Hij vraagt of bekend is wat het bedrag aan trekkingsrechten voor die gemeenten is.

De heer Fastl vindt het positief dat er ruim gebruik wordt gemaakt van het fonds. Het voorstel van de ChristenUnie vindt hij wel logisch. Echter, dan moet wel duidelijk zijn om hoeveel aanvragen het gaat uit gemeenten die zelf een initiatief hebben om geld bij te dragen. Dat dient nader onderzocht te worden. Verder wordt de provincie hier met een voldongen feit van de rijksoverheid geconfronteerd.

De heer De Vries vindt dit een duidelijk voorbeeld van handelen waarbij de ene overheid niet weet wat de andere overheid doet. Zijn vraag is hoe G.S. gereageerd hebben richting het rijk op de mededeling dat er niet langer VROM startersleningen zullen worden verstrekt, aangezien het fonds is uitgeput. Hij is van mening dat G.S., vanuit een bestuurlijke verantwoordelijkheid, een signaal richting rijksoverheid dient te geven dat dit geen manier van werken is nu de provincie weer de gaten mag vullen die door het rijk in een regeling worden geschoten.

Hij sluit zich aan bij de vraag van de PvdA, nl. welke gemeenten van plan zijn om deel A voort te zetten en zelf 75% bijdragen aan de lening. Is daar voldoende animo voor onder gemeenten? Hij kan zich niet voorstellen dat de provincie alleen de regeling in stand zou houden wanneer deel A komt te vervallen. Daardoor zou er een onevenredig zware druk op deel B kunnen gaan ontstaan en zal het provinciale budget heel snel op zijn. Welk scenario voorzien G.S. wanneer onvoldoende gemeenten willen meewerken aan deel A en wat zijn daarvan dan de consequenties voor deel B? Hoe lang kan de provincie dit volhouden?

Mevrouw Dekkers vindt het opmerkelijk dat het VROM fonds veel sneller is uitgeput dan de minister in maart aannam. Ook het CDA is daar niet gelukkig mee omdat provincie en gemeenten in een positie worden gemanoeuvreerd die van tevoren niet was afgesproken. Zij vraagt wat de gevolgen zijn voor de hoogte en het aantal van de startersleningen. Wanneer hiermee wordt doorgegaan in hoeverre wordt daarmee het signaal aan het rijk afgegeven dat de provincie wel de gaten wil dichten die door toedoen van het rijk zijn ontstaan? Ook het CDA vraagt hoe gemeenten hierop reageren.

De heer De Jong zet uiteen dat hij de minister van VROM reeds over deze kwestie heeft benaderd, echter, zonder resultaat. De VROM subsidieregeling had een plafond en wanneer dat plafond is bereikt is het einde verhaal. Daarover wordt van tevoren duidelijk gecommuniceerd. Het plafond van deze regeling werd snel bereikt omdat er sprake was van communicerende vaten met de aflopende VROM koopsubsidie; om die reden werd er vier keer zo snel als voorheen gebruik gemaakt van de startersleningen.

De heer De Vries vraagt of al veel eerder duidelijk was dat de VROM koopsubsidie per 29 maart zou worden afgeschaft of is dit plotseling gebeurt?

De heer De Jong antwoordt dat VROM niet had voorzien dat er in hoge mate geswitcht zou gaan worden van koopsubsidie naar starterslening. Zodra een stimuleringsinstrument van de overheid succesvol blijkt te zijn, wordt daarmee in Nederland nogal eens gestopt. Dat bleek destijds ook bij de zonne-energie het geval te zijn. Dat valt te betreuren en dat signaal heeft hij ook richting minister afgegeven.

Hij weet nog niet welke gemeenten zullen doorgaan met deel A. Een aantal heeft al wel doorgegeven daar positief tegenover te staan maar wil eerst orde op zaken stellen in deze bezuinigingsperiode alvorens in een dergelijk financieel gat te springen. De stap die nu wordt gezet is vooral bedoeld voor mensen die tussen wal en schip dreigen te raken. Achttien personen hebben al een offerte liggen voor een hypotheek en veronderstelden dat ze gebruik konden maken van de starterslening om de koop van de woning rond te krijgen. Dat is volgens de oude regeling niet mogelijk. Om juist die mensen te helpen is reparatie binnen twee weken nodig. In het voorstel staat ook dat G.S. op korte termijn een voorstel aan de commissie zullen voorleggen over de aanpassing van de huidige startersregeling en het verdere vervolg van het Startersfonds provincie Utrecht als de huidige middelen volledig besteed zijn.

Met het resterende bedrag van € 695.000 kunnen tientallen startersleningen worden verstrekt, van verschillende omvang. Van het bedrag van € 280.000 konden 18 startersleningen worden afgegeven.

Ook zal worden onderzocht hoe moet worden omgegaan met A deel van gemeenten die niet bereid zijn het financiële gat op te vullen. Ook het provinciale fonds zal snel het plafond bereiken.

Op een vraag van de heer Kilic antwoordt de heer De Jong dat er een oplossing wordt gezocht voor de 18 aanvragen die nu in de knel zijn gekomen. De provincie blijft garant voor 25% van deel A. De provincie zal voor deel B de wegvallende rijkssubsidie aanvullen. Tevens wordt nagedacht over een duidelijke communicatiestrategie in de richting van starters.

De provincie steekt nu niet meer in deel A omdat niet voorbij moet worden gegaan aan de verantwoordelijkheid van gemeenten. Provincie en gemeenten zullen gezamenlijk bezien hoe het succesvolle instrument van de starterslening kan worden voortgezet, juist omdat dit een maatregel is die in deze woningbouwcrisis goed is aangeslagen.

Met gemeenten is over de trekkingsrechten gecommuniceerd. De provincie kan een aantal startersleningen per gemeente afdekken uit het beschikbare budget. Gemeenten weten dat en kunnen daar rekening mee houden; zij weten ook de eindigheid van de regeling.

Ook de provincie weet dat, wanneer gemeenten uitvallen, er uiteindelijk minder starters geholpen kunnen worden. De provincie neemt verantwoordelijkheid voor het eigen deel.

De heer De Vries memoreert dat D66 geen groot voorstander was van de starterslening. D66 is van mening dat een hervorming van de woningmarkt het meest noodzakelijk is om problemen op dit gebied te kunnen oplossen. Zijn fractie stemt in met het voorstel om daarmee de problemen van 18 starters op te lossen en daarmee te voorkomen dat zij tussen wal en schip zouden raken. Zijn fractie wacht verder het voorstel van G.S. af over het vervolg. Zijn fractie vindt een combinatie tussen deel A en deel B voor het vervolg wel noodzakelijk.

Mevrouw Dekkers deelt mede dat het CDA met dit voorstel van G.S. kan instemmen. Haar fractie suggereert het maximum bedrag iets te verlagen zodat er meer starters gebruik van de regeling kunnen maken. De heer De Jong zal deze suggestie meenemen.

De voorzitter constateert dat de fracties instemmen met dit voorstel om daarmee een oplossing te bieden aan de 18 starters die anders tussen wal en schip zouden raken. Voorts worden nadere voorstellen over het vervolg van het fonds afgewacht.

De heer De Jong vraagt of de commissie WMC kan instemmen met het voorstel, zoals geformuleerd onderaan pag. 3, met name waar het gaat om het voortzetten van deel B van het Startersfonds en in plaats van 50% de kosten volledig voor eigen rekening te nemen. Uit een inventarisatie bleek dat er 18 mensen in de problemen kwamen. Zolang het geld niet op is, neemt hij aan dat dit niet beperkt wordt tot 18 mensen.

Mevrouw De Heer geeft aan dat haar fractie met dit voorstel instemt, zoals dit is geformuleerd. Er is een fractie die een beperking aanbrengt, nl. dat het voor slechts 18 personen geldt, maar dat verandert voor de ChristenUnie het voorstel niet.

De heer Lutfula sluit zich hierbij aan.

De heer De Vries memoreert dat hij wel een cesuur heeft aangebracht tussen de 18 personen nu en het statenvoorstel dat binnenkort aan P.S. zal worden voorgelegd. D66 stemt dan ook niet in met het op pag. 3 geformuleerde voorstel.

De heer Fastl vindt het van fatsoen getuigen om de 18 personen een oplossing aan te bieden. Wanneer er meer duidelijkheid is, o.a. naar aanleiding van de reacties van gemeenten, kan er een meer onderbouwd besluit worden genomen. Zijn fractie wil dat rustig afwachten.

De heer De Jong memoreert dat de aanvragen van 18 mensen in behandeling waren toen de VROM Startersfonds leeg was. Deze aanvragen liggen er al een paar weken. De regeling is nog

steeds geldig en er melden zich nog steeds nieuwe mensen voor deel B. Hij gaat ervan uit dat de provinciale startersregeling nu niet plotseling wordt stopgezet. Het voorstel is juist om de aanvragen van de 18 mensen af te handelen en het resterende bedrag van € 695.000 te benutten voor deel B, voor de provinciale starters die zich nu melden. In de komende weken wordt er daarnaast een statenvoorstel opgesteld over het vervolg. Hij vraagt daar ruimte voor. Het zou vreemd zijn om de provinciale startersregeling nu plotseling te beëindigen omdat het fonds van VROM is uitgeput, terwijl de provincie nog steeds geld voor die regeling heeft.

De heer Fastl stemt in met het voorstel van G.S.

De heer De Vries vraagt zich af of met goedkeuring van dit voorstel wordt doorgegaan met 100% provinciale ondersteuning van starters; dat wil hij afhankelijk stellen van de voortgang van deel A. In die zin wil hij een voorbehoud maken.

De heer De Jong meent dat D66 twee zaken door elkaar haalt. Deel B heeft betrekking op provinciale starters die zich melden bij een gemeente waar ze geen binding mee hebben; daarom komen ze niet voor deel A van de startersregeling in aanmerking. Deze categorie is nooit met deel A verbonden geweest; zijn vraag is waarom er nu wel een verbinding met deel A moet worden aangebracht.

De heer De Vries blijft van mening dat het hier om een totaal verhaal gaat. Hij wil de combinatie tussen deel A en deel B terugzien in het nieuwe voorstel.

De voorzitter constateert dat de 18 aanvragen door de provincie worden afgehandeld. G.S. komen daarna met een voorstel hoe verder met de resterende € 695.000 uit het provinciale Startersfonds zal worden omgegaan.

Dit wordt door de heer De Jong bevestigd.

De fracties van de VVD, de PvdA, de SGP en het CDA stemmen eveneens in met voorliggend voorstel van G.S.

7. Statenvoorstel Kaderbrief Jeugdzorg

8. Statenbrief sturingsvisie Jeugdzorg

9. Statenbrief plan van aanpak BJU

Op voorstel van de voorzitter worden de agendapunten 7, 8 en 9 in samenhang met elkaar behandeld.

Mevrouw Versteeg laat weten dat D66 tevreden is over de kwaliteit van de kaderbrief. In de P.S. vergadering zal daarover van D66 een korte beschouwing volgen. Zij stelt nu over de kaderbrief de volgende vragen:

- Wat betreft de evaluatie van de pilots in het kader van UJC wordt nadere informatie toegezegd maar dat ontbreekt nog.
- Wat betekent de afkorting ADD?
- In punt 5, financieel kader, wordt een herverdeling van de voortgangsrapportage UJC 2010 voorgesteld. De aanvankelijke begroting UJC 2010 was € 6.433.000; in 2009 was het € 7.017.000 en nu komt het budget uit op € 10.341.000. Zij vraagt of het wel realistisch is dat dit bedrag in 2010 wordt besteed; zij heeft daar zorg over.
- Wat betreft de zwerfjongeren; zij gaat ervan uit dat daarvoor met de centrumgemeenten beleid wordt gemaakt.

- Gemeld wordt dat de rapportage over de wachtlijsten voortaan eens per jaar aan P.S. wordt gegeven en niet meer per kwartaal. D66 wil ook in de toekomst graag kwartaalrapportages blijven ontvangen om de ontwikkelingen in BJU te kunnen volgen.

Ten aanzien van de sturingsvisie jeugdzorg verwijst mevrouw Versteeg naar de paragraaf “Samenbrengen van de verschillende ontwikkelingen”, implementatie Afsprakenkader en verschuiving van residentiële zorg naar ambulant. Gestreefd wordt naar 65% ambulant en 35% overige zorg. Zij wil graag weten wat de percentages nu zijn, om een vergelijking mogelijk te maken.

Naar aanleiding van het plan van aanpak BJU laat zij weten dat dit plan er op papier goed uit ziet. De vraag is wel hoe dit in de praktijk zal werken. Zij stelt hierover de volgende vragen:

- D66 wil graag weten hoe het zit met de wachtlijstontwikkeling. Mogelijk kan daarover een mondelinge rapportage volgen.
- Hoe is het verloop van het ziekteverzuim in relatie tot verhoging van de caseload?
- BJU heeft zelf ook een plan van aanpak gemaakt. Zij vraagt hoe de medewerkers van BJU tegen het intern plan van aanpak van BJU aankijken; wordt dat plan gesteund? Waar komt de financiële pijn in BJU terecht: in de gehele organisatie of vooral bij de professionals? In BJU is inmiddels een interim directeur aangesteld. De honorering van deze functionaris versus de financiële pijn in het BJU roept vragen op en geeft een bepaalde uitstraling; hoe valt dat in BJU? Overigens gaat mevrouw Versteeg ervan uit dat de nieuwe a.i. directeur het geld waard is.
- Wat zijn de gevolgen van voorliggend PvA en van het PvA van BJU zelf voor de liquiditeit van BJU op de middellange termijn; hoe gezond gaat BJU zich ontwikkelen, bv. in 2011?

De heer Klein Kranenburg merkt op dat de Kaderbrief jeugdzorg een directe link heeft met de voorstellen van het kabinet en met de opvattingen van het IPO. Een en ander is naar de Utrechtse situatie vertaald. Dat is gelukt maar mag wel wat worden aangescherpt.

Evenals mevrouw Versteeg mist ook hij de nummering van de pagina's in voorliggende documenten.

In punt 1, onder het kopje “maatschappelijke en sociaal economische context” wordt aangegeven dat de gevolgen van deze recessie nog lang merkbaar zullen zijn. Dat lijkt hem een lastig uitgangspunt voor de eigen extra provinciale bijdrage. Hij vraagt hoe G.S. met die situatie omgaat. Er wordt vervolgens een verbinding gelegd met de CJG en met de eigen kracht van het gezin terwijl onder het kopje Sturingsvisie staat “Voor het zorgaanbod is voor de sturing behalve sturing op P*Q (prijs*aantallen cliënten) ook de effectiviteit van de verleende zorg van belang.”

Zijn vraag is of er al inzicht bestaat in werkelijk goede methodes. In de stukken wordt naar evidence based methoden verwezen, dat wil zeggen methoden met bewezen nut. Is daar inzicht in, zodanig, dat dit in Utrecht kan worden ingezet? Het is niet onmogelijk dat de provincie Utrecht tot 2018 verantwoordelijkheid zal moeten blijven dragen voor de jeugdzorg. Pas door het nieuwe kabinet zullen er besluiten worden genomen over de toekomstige jeugdzorg.

Op de volgende pagina staat “Wij willen dat de jeugdzorg zo wordt uitgevoerd dat die beantwoordt aan de wensen en mogelijkheden van het kind.” Het CDA wil daar graag een verbinding leggen met effectieve methodes.

Drie principes wordt naar 7 doelstellingen vertaald in het programma UJC:

1. Aan de voorkant meer nadruk op preventie. De heer Klein Kranenburg denkt in dit verband aan veel meer contact met consultatiebureaus. Hij vraagt of dat ook wordt gedaan.
2. Het CDA vraagt of het CJG scherper in zal gaan op de kennis die aanwezig is in de 12 min ketens. Het gaat hier om overleggen in gemeenten tussen het basisonderwijs, politie, GGD etc. Er zijn ook twaalf plus ketens, oftewel Zorg Advies Teams. Hij vraagt of ook die kennis beter benut gaat worden.
3. Zijn vraag is hoe dit wordt geconcretiseerd met name in samenhang met punt 4.

Hij vraagt waar in relatie tot de 7 doelstellingen van UJC de beïnvloedbare momenten zijn als het gaat om preventie. Preventie en vroegsignalering zullen in een vorm van samenwerking met gemeenten in de komende jaren hun vorm en inhoud moeten krijgen in de CJG. Er moet een vorm van overdracht van kennis en werkzaamheden komen tussen BJU en de CJG. Op termijn zullen de provincies hun leidende rol op het gebied van de jeugdzorg kwijtraken. Wat de provincie kan blijven aanbieden, zou nu al vast in gang gezet kunnen worden, zonder verzwaring van procedures en regels. Terecht wordt in de kaderbrief gesteld dat de provincie zal inzetten op provinciebreed gebruik van evidenced en practiced based methodieken ten behoeve van preventie en vroegsignalering.

Onder de kop “Aansluiting in de keten” wordt melding gemaakt van het project “de Utrechtse School”. Het CDA gaat ervan uit dat er voorzien wordt in een vorm van een time-out voorziening. Hij vraagt dienaangaande om een bevestiging.

BJU heeft met alle gemeenten een convenant afgesloten voor de aansluiting op de verwijsindex. Over en weer is er veel kennis. Zijn vraag is wel wie er dienaangaande “de baas is” en ervoor zorgt dat ontwikkelingen in gang worden gezet zodat resultaten volgend jaar zichtbaar zullen zijn. In de kaderbrief wordt ook aangegeven dat het bij complexe problematiek niet altijd duidelijk is wat de juiste hulp is. Verbeteringen zijn mogelijk. Ingezet zal worden op verkorting van het verblijf van 2 x 6 weken en 1 x 4 weken. Concreet is zijn vraag of dat iets gaat opleveren. Onder punt 4, perspectief voor 2011, verbinden en borgen, wordt aangegeven dat er 7 projecten zijn; 4 daarvan zijn een pilot, dus een nieuwe ontwikkeling. Hij vraagt hoe die pilots zich verhouden met de kennis die er reeds is.

Zijn voorstel is de formuleringen in de kaderbrief wat verder aan te scherpen zodat volgend jaar zichtbaar wordt wat er van de ontwikkelingen die nu in gang worden gezet al dan niet gelukt is.

Mevrouw Pennarts verwijst naar de sturingsvisie Jeugdzorg. Melding wordt gemaakt van de dekking van de jeugdzorg. Er moet een balans zijn tussen het zorgaanbod en de vraag naar geïndiceerde zorg en een balans tussen preventieve en geïndiceerde zorg. De dekking in deze provincie is nog niet optimaal. De zuidwesthoek heeft geen goede dekking van beschikbaar jeugdzorgaanbod (o.a. Woerden). Zij vraagt hoe het daarmee staat.

In het kader van de definiëring van sleutelprojecten vinden er pilots plaats. Zij vraagt of er voldoende tijd wordt genomen om die pilots daadwerkelijk te kunnen implementeren, dus voordat het UJC afloopt. Op dat moment moeten projecten geborgd zijn. Zij vraagt hier nadrukkelijk aandacht voor.

De ADD groep doet meerdere onderzoeken. O.a. wordt per gemeente en zelfs per wijk met behulp van vele cijfers en getallen, afkomstig van derden, in kaart gebracht welke behoefte er is aan jeugdzorg. T.z.t. zal de commissie daarover een presentatie krijgen. Mevrouw Pennarts krijgt de indruk dat dit onderzoek tot een bureaucratisch geheel dreigt te verworden. Zij vraagt of er een beschrijving is van de huidige situatie of is er ook een adequate vooruitkijk voorhanden?

De zorgaanbieders gaan ook ambulante zorg aanbieden; zij moeten een omslag maken van residentieel naar ambulante. Wanneer zorgaanbieders ook ambulante zorg moeten gaan aanbieden dan kunnen zij om organisatorische redenen geneigd zijn toch snel naar residentiële hulp door te schuiven, immers, de bedden in de instellingen moeten uiteindelijk wel gevuld worden. Zij vraagt hoe de gedeputeerde daar tegen aan kijkt.

Voorts gaat mevrouw Pennarts in op de kaderbrief Jeugdzorg. De rapportage over UJC is positief maar wel betreurt zij het dat er zo weinig cijfermatige informatie wordt gegeven. Om de voortgang te kunnen beoordelen, is meer cijfermatige informatie noodzakelijk.

Wat betreft preventie en vroegsignalering blijkt dat 10 van de 29 CJG in april 2010 zijn gerealiseerd. Haar vraag is of men wat dit betreft wel op schema ligt. Is het inhoudelijke concept van de CJG al op orde of gaat het alleen om “een bordje op de deur”?

Aangegeven wordt “dat BJU wordt aangestuurd op een duidelijke wijze, op basis van heldere prestatieafspraken en dat geïnvesteerd wordt in BJU met een gezonde bedrijfsvoering en optimale dienstverlening aan cliënten. Gebouwd wordt aan een goede relatie met BJU.” Zij vindt dat een mooie intentie.

Voorts is zij in globale zin te spreken over het plan van aanpak van BJU maar het geeft weinig aanknopingspunten naar aanleiding van de discussie op 26 april jl. over de kwetsbare financiële situatie van BJU. Op dat moment werd geconstateerd dat BJU op de rand van een faillissement zat, echter, in dit PvA wordt niet aangegeven hoe dat wordt opgelost en of er wel of niet een beroep op de provincie nodig is. Zij vraagt dienaangaande om meer informatie.

In het overzicht van de overlegstructuren mist zij de rol van gedeputeerde Haak.

Nu de sturingsrelatie wordt geïntensiveerd dient de provincie, meer dan voorheen, een inhoudelijke gesprekspartner te zijn. Haar zijn bepaalde geluiden ter ore gekomen en zij vraagt zich af of de gedeputeerde daarvan op de hoogte is. Binnen een deel van BJU is er heel weinig draagvlak voor de voorgestelde maatregelen en bezuinigingen die doorgevoerd moeten worden. Men heeft er moeite mee dat de bezuinigingen vooral op de werkvloer worden doorgevoerd terwijl er ook bij het MT fouten zijn gemaakt. Zoals D66 aangaf is er ook onrust over de vergoeding voor de externe interimvoorzitter. Aandacht moet er zijn voor de uitstraling van die maatregel. De caseload van de gezinsvoogden is tot onacceptabele hoogte gestegen en niet duidelijk is wanneer dat wordt teruggedraaid. Zij vraagt of deze geluiden mevrouw Haak ter ore zijn gekomen.

De heer Lutfula verwijst naar de kaderbrief waarin wordt ingegaan op de aansluiting in de keten. Het is een goede zaak dat samenwerking wordt gezocht tussen de scholen en BJU.

Voorts komt hij terug op de aanbevelingen van de Randstedelijke Rekenkamer inzake de wachtlijstinformatie. Het is niet de bedoeling geweest dat de kwartaalrapportages zouden worden vervangen door een jaarlijkse rapportage. De SP is van mening dat er ook in de toekomst kwartaalrapportages moeten worden opgesteld, om de wachtlijsten inzichtelijk te maken en tijdige bijsturing mogelijk te maken.

Voorts verwijst hij naar een artikel uit het Nederlands Dagblad van 21 mei 2010 waarin naar voren komt dat gedeputeerde Haak het niet eens is met de Minister dat de jeugdzorg op termijn naar gemeenten wordt overgeheveld. Hij vraagt hoe de gedeputeerde omgaat met de plannen van het kabinet inzake de herstructurering van de jeugdzorg; wat betekent dat voor de planning en de financiering van de jeugdzorg?

Vervolgens verwijst de heer Lutfula naar bijlage 3 van de sturingsvisie jeugdzorg. Uit de tabel blijkt dat veel kolommen niet zijn ingevuld. Hij vraagt of dat te maken heeft met projecten die nog niet zijn uitgevoerd.

Naar aanleiding van het plan van aanpak BJU constateert hij dat daarin geen rekening wordt gehouden met de wens van het kabinet tot herstructurering jeugdzorg richting gemeenten. Wat betreft de overlegstructuur provincie en BJU vraagt hij sinds wanneer deze overleggen plaatsvinden; is mevrouw Haak bij een aantal van die overleggen persoonlijk aanwezig?

De heer Jonkers is verbaasd over het feit dat er pas 10 van de 26 CJG zijn gerealiseerd; voldoen de 10 centra wel aan de kwaliteitseisen? In de kaderbrief wordt aangegeven dat het accent van de jeugdzorg vanaf 2014 bij gemeenten komt te liggen. Daarbij mist hij een overdrachtstraject richting gemeenten en een sturingsmechanisme om gemeenten voor hun nieuwe rol klaar te stomen. In de kaderbrief staat dat BJU niet meer werk mag krijgen. Wanneer de CJG niet adequaat zijn ingericht, dan kan dat leiden tot een taakverzwaring van BJU en dat is niet acceptabel.

Hij constateert dat de pilots vooral in Amersfoort en Utrecht plaatsvinden. Zijn vraag is waarom deze niet meer verdeeld worden over de andere gemeenten in de provincie.

Hij vraagt nogmaals of de gemeenten in 2014 wel klaar zijn om hun rol in te vullen op het gebied van de jeugdzorg. De situatie in BJU moet complementair zijn aan de CJG. Pas op 9 juni wordt

duidelijk hoe de nieuwe regering er uit zal zien; misschien verlaat het nieuwe kabinet wel de koers die nu is uitgezet wat betreft de jeugdzorg. Ook dat is een risicofactor.

De heer Bisschop wil een link leggen tussen paragraaf 2, de beleidsuitgangspunten en visie voor de Utrechtse jeugdzorg, en de 7 punten onder paragraaf 4. Hij heeft getracht die 7 punten terug te vinden in paragraaf 4. In het algemeen vindt hij dit een goede doorvertaling. Hij onderstreept de opmerking van het CDA dat een meer concretere formulering nodig is om de voortgang te kunnen beoordelen.

In de kaderbrief wordt gesproken over pilots richting onderwijs, maar in het programma voor 2011 in paragraaf 4 mist hij een link naar het onderwijs. Juist het onderwijs is een belangrijk vindplaats voor noodzaak van jeugdzorg. Daar moet meer in worden geïnvesteerd dan alleen maar een pilot.

Mevrouw De Heer constateert dat van alle kanten criteria worden aangereikt waar de jeugdzorg aan moet voldoen. Er zijn provinciale kaders, het IPO position paper, er is een afsprakenkader, een sturingsvisie en een wet. Gezocht moet worden naar een verbinding als speerpunt. Gelukkig zijn er tussen al die kaders ook veel overeenkomsten. In de kaderbrief wordt alles op een rij gezet. Het versterken van het preventieve aanbod, de samenwerking in de keten en efficiency in het handelen springen er wat haar betreft uit. Zij is blij te constateren dat langzaam maar zeker kan worden geïnvesteerd in de borging van geboekte resultaten van het UJC. De succesvolle pilots moeten nu worden ingebed in het normale handelen. De evaluatie van de Wet op de Jeugdzorg laat zien dat er nog veel te verbeteren valt maar, daar waar de provincie een taak heeft, zijn er vorderingen gemaakt zoals de centrale toegang, de ketensamenwerking en versterking van de positie van de cliënt. Hoe het stelsel ook gaat worden, het is goed om in te spelen op inhoudelijke verbeteringen die ongeacht het nieuwe stelsel noodzakelijk zijn. Voor 2011 wordt stevig ingezet op best practices van een zevental sleutelprojecten. Zij vraagt informatie over de match tussen best practices en de geformuleerde doelstellingen van het UJC.

Wat betreft de pilot ouderbegeleiding bij pleegzorg vraagt zij of er nu al iets te zeggen valt over de resultaten, hoewel deze pilot onlangs van start is gegaan.

Voorts gaat mevrouw De Heer in op de sturingsvisie. Zij kan zich vinden in de focus op de sleutelprojecten. Werkendeweg worden de pilots aangepast en bij goede resultaten zullen deze uitwaaiëren. Wat haar betreft mag de tekst van de kaderbrief wel wat uitdagender worden geformuleerd en mogen de doelstellingen worden aangescherpt.

Naar aanleiding van het plan van aanpak merkt zij op dat het noodzakelijk is BJU strakker aan te sturen, meer overlegmomenten te hebben en er boven op te zitten, dit naar aanleiding van de problemen uit het verleden. Dit plan van aanpak geeft daarvoor een goede basis. Naar aanleiding van de uitwerking van de aanbevelingen constateert zij dat de focus in hoge mate bij BJU ligt, echter, de zorgaanbieders blijven h.i. teveel onderbelicht. Er zijn veel procesresultaten geformuleerd maar doen de zorgaanbieders het beter en nemen ze regieverantwoordelijkheid? Leveren ze voldoende kwaliteit?

Zonder knelpunten weg te poetsen, is spreekster onder de indruk van alles wat in gang is gezet. Zij dankt allen die daar hun schouders onder hebben gezet.

Mevrouw Alsem is van mening dat de context van de jeugdzorg in voorliggende kaderbrief duidelijk wordt geschetst. Die context wijst één kant op: het perspectief van het landelijk ingezette beleid is snellere hulp, minder verkokering en minder bureaucratie. Het is zaak dat de plannen van de provincie daar op inspelen, immers, landelijk en provinciaal beleid moeten elkaar versterken. In de IPO kaders is ruimte ingebouwd om ambulante hulp sneller in te zetten.

Zij constateert dat het beleidskader vrij eenduidig is over de richting van beleid. De provincie Utrecht zit wat dat betreft op de goede weg. De beweging is ingezet bij BJU, de zorgaanbieders en UJC. De vraag van de VVD is of er voldoende zicht is waar men nu staat en waar men heen wil.

De kaderbrief is voor de VVD de kapstok om de controlerende taak van P.S. uit te voeren. Hier en daar is aanscherping nodig:

- In maart was de doorlooptijd van het AMK nog 13 weken. Graag hoort zij wanneer de doorlooptijd tot 10 weken wordt gereduceerd.
- Voor de afstemmingsgesprekken tussen BJU en de zorgaanbieders is 10 dagen de normtijd maar 90% van de gesprekken vindt binnen 15 dagen plaats. Ook wat dat betreft kan er een concreet ijkpunt worden genoemd voor prestatieafspraken waarop BJU wordt beoordeeld.
- Er wordt voorts een overlegstructuur gepresenteerd voor de verschillende niveaus. Haar vraag is waar en wanneer de provincie aan tafel zit en met welk mandaat; wat is de sturingsbevoegdheid van de provincie?
- Het Bestuurlijk overleg van de Raad van Bestuur en de Raad van Toezicht met de provincie vindt twee keer per jaar plaats. Dat is in deze turbulente tijd wat weinig.

Wat betreft de zorgaanbieders, deelt zij de opvatting van de ChristenUnie dat die weinig terugkomen in de aanbevelingen. Zij vraagt of er meer te zeggen valt over de gewenste omslag van de zorgaanbieders van residentiële naar ambulante zorg.

De 7 sleutelprojecten in het UJC zijn van groot belang. Mevrouw Alsem vraagt wanneer deze worden geïmplementeerd en verbreed. Zij vraagt of pas eind 2011 duidelijk wordt of het gelukt is om voor iedere jongere boven de 16 jaar nazorg te krijgen. Zij deelt eerdere opmerkingen over de scholen en de ZAT's. Het is zorgwekkend dat zo weinig ZAT's aansluiting hebben bij een netwerk. De VVD is warm voorstander van vermindering van de regeldruk. Het streven is gericht op 25% minder regels en het is een hele goede zaak dat daar aan gewerkt wordt.

Mevrouw Van Benthem gaat in op de sturingsvisie. Het is interessant te lezen hoe de specifieke sleutelprojecten ervoor staan. In het UJC zijn zoveel projecten gestart dat het lastig is de resultaten te volgen, laat staan deze bij een positief resultaat in te bedden in het reguliere beleid. Veel is nog in ontwikkeling. Het is moeilijk daar al een uitspraak over te doen maar mededelingen als "we zijn actief" en "dit zijn de tussentijdse waarnemingen" met cijfermatige onderbouwing is belangrijke informatie voor deze commissie. In de statenbrief wordt gesproken over de ADD groep. Zij hoopt dat de commissie de resultaten van het onderzoek dat door de ADD groep wordt uitgevoerd t.z.t. zal ontvangen. Op de laatste pagina van de sturingsvisie wordt gesteld dat de provincie door de projectleiders op de hoogte worden gebracht van de pilots. De vraag is wanneer de commissie daarover meer informatie zal ontvangen. Ook wordt aangegeven dat de gedeputeerde in de commissie WMC meer informatie over de voortgang van de pilots zal geven. Spreekster vraagt of mevrouw Haak alsnog op dat punt kan ingaan.

Mevrouw Van Benthem memoreert dat de kaderbrief wat anders is dan normaal omdat er een kabinetsstandpunt is over de stelselwijziging van de jeugdzorg waarover nog geen besluit kan worden genomen. Tot dat moment kan de provincie niet anders dan zich blijven focussen op inhoudelijke gronden tot verbetering van de jeugdzorg. Gelukkig focust deze kaderbrief daar ook op. Zij constateert dat de kaderbrief positief klinkt maar de volgende keer stelt zij onderbouwing met cijfers op prijs. Dat is veel duidelijker.

In hoofdstuk 3, BJU, wordt ingegaan op afstemming tussen vraag en aanbod en het in kaart brengen op cliëntniveau van de problematiek maar op het signaleren van maatschappelijke problemen, zowel op provinciaal als op lokaal niveau. Wat de PvdA betreft is er op dat terrein ook een rol weggelegd voor Alleato. Zij vraagt hoe de gedeputeerde daar tegen aan kijkt.

Wat betreft het plan van aanpak BJU geeft zij aan dat met de impasse uit het afgelopen jaar weer gebleken is hoe belangrijk een goede samenwerking en sturingsrelatie met BJU is. Het is wel jammer dat er eerst iets moest misgaan voordat dit werd ingezien. Zij hoopt van harte dat er geleerd is van de fouten die er vorig jaar zijn gemaakt. De financiële positie van BJU is nog steeds niet florissant. Zij wil graag weten wat de huidige financiële situatie van BJU is. Korte lijnen tussen de provincie en BJU blijven van groot belang. In het plan wordt ingezet op veelvuldig

overleg tussen partijen, echter, zij mist de aanpak van de verhoogde caseload en hoe moet worden omgegaan met eventuele teruggang in de dienstverlening.

D66 heeft reeds een opmerking gemaakt over de beeldvorming over de aanstelling van de interim-directeur. De vraag is of de gedeputeerde heeft overwogen BJU te adviseren deze functionaris op een andere manier aan te stellen, bv. op basis van een bepaald tijd contract. Het is duidelijk dat er een prijs moet worden betaald voor een crisismanager maar ten opzichte van medewerkers, die noodgedwongen moeten vertrekken, was het geen slecht idee om de interim-functionaris op een andere manier aan te stellen. Dat kan veel geld besparen. Zij vraagt hoe lang de interim-directeur zal blijven en of er al wordt gezocht naar een directeur in vaste dienst.

Naar aanleiding van de overlegstructuur tussen de provincie en BJU vindt de PvdA het belangrijk dat ook P.S. vroegtijdig op de hoogte wordt gehouden. In normale situaties kan met de reguliere rapportage worden volstaan maar bijzondere ontwikkelingen dienen snel te worden doorgegeven aan P.S.

Op pag. 1 van het plan van aanpak wordt gesproken over de nieuwe financieringsystematiek die per 1 januari 2011 ingaat. Zij vraagt of de commissie daar t.z.t. meer informatie over kan ontvangen. Op pag. 2 wordt aangegeven dat het lastig is om een sturingsrelatie te vatten in een plan van aanpak maar dat de intentie wederzijds is uitgesproken. Zij meent dat het plan van aanpak vandaag in deze commissievergadering wordt besproken of gaat het hier om een ander plan van aanpak?

Mevrouw Haak gaat over tot beantwoording van de vele vragen. Met de voorzitter van deze commissie is afgesproken dat vragen, die nu niet kunnen worden beantwoord, voorafgaand aan de P.S. vergadering schriftelijk zullen worden beantwoord.

Zij zal zich in deze beantwoording beperken tot de hoofdlijnen. Meermalen is gevraagd naar de pilots. In het najaar volgt over het UJC en de pilots een zgn. stoplichtrapportage. Het is de bedoeling dat de pilots een niet te lang verloop hebben en daarna geïmplementeerd worden in regulier beleid. Binnenkort ontvangt de commissie een presentatie over het project “Wrap around care”. Het gaat hier om een andere werkwijze maar het mag de participanten niet méér gaan kosten, immers, voor meerkosten is geen budget. Er wordt nu specifiek ingezet op een andere manier van werken met dezelfde budgetten; voor de opstart kan tijdelijk een impuls worden gegeven via het UJC, maar de projecten moeten zo snel mogelijk in regulier beleid worden geïmplementeerd. De pilots worden vooral gebruikt om vernieuwing tot stand te brengen. Veel fracties hebben gevraagd daar meer resultaatgerichte informatie aan te verbinden. Zij is zelf ook tot die conclusie gekomen. Zij zegt toe dat de komende tijd ook zal worden gebruikt om de pilots en UJC doelstellingen meer meetbaar te maken, zodat de resultaten eind volgende jaar beter beoordeeld kunnen worden. Overigens is dat niet eenvoudig omdat niet de provincie Utrecht maar vele participanten eigenaars van de pilots zijn.

Zij weet niet wat de afkorting “ADD groep” betekent. Het werk van de ADD groep is erg belangrijk en heeft beslist geen bureaucratisch karakter. Per wijk of dorp wordt in beeld gebracht wat de jeugdzorgvraag is en welk zorgaanbod daar tegenover staat. Die inventarisatie wordt gemaakt, wetende dat de gemeenten in de toekomst voor een groot deel verantwoordelijk zullen worden voor de invulling van die vraag. Gemeenten, zorgaanbieders en BJU gaan gezamenlijk na wat er nodig is wanneer taken van de provincie op het gebied van de jeugdzorg overgaan naar gemeenten. Het is van het grootste belang dat gemeenten daar zo goed mogelijk op voorbereid worden. Inderdaad moeten de verkiezingen worden afgewacht. Anderzijds heeft de werkgroep Tweede Kamer over de volle breedte over de stelselwijziging jeugdzorg hetzelfde geadviseerd als de minister. Dit komt overeen met de lijn die reeds door de provincie is uitgezet. In het Nederlands Dagblad heeft mevrouw Haak uitgelegd dat het grootste deel van de jeugdzorg, die door de provincie wordt beheerd, wat haar betreft bij gemeenten thuishoort. Er moet aan gewerkt worden om die zorg op een goede manier aan gemeenten over te dragen. Zij heeft haar zorg uitgesproken

over de complexe zorg voor kinderen die vele verschillende vormen van zorg nodig hebben. Het is niet waarschijnlijk dat alle gemeenten dat zullen gaan redden. De minister wil de verantwoordelijkheid daarvoor opschalen in een regeling maar daar zijn de provincies geen voorstander van. Zij pleit ervoor dat partijen zich niet uitspreken over het eindplaatje van de jeugdzorg in de toekomst maar dat gestart wordt met de meest voor de hand liggende zorg langzaam maar zeker richting gemeenten over te dragen. Overhaaste stappen moeten niet worden gezet. Haar insteek wordt door de meeste provincies gedeeld.

Ingezet wordt op een jaarlijkse rapportage over de wachtlijsten. Alle partijen hebben inmiddels vastgesteld dat het te beperkt is om uitsluitend de wachtlijsten te beoordelen, terwijl het gaat om de vernieuwing van de totale jeugdzorg. Wachtlijsten zijn een signaal maar zeggen niet alles. De provincie staat op het standpunt dat de door de provincie te beïnvloeden wachtlijst in principe opgelost moet zijn. Dat betekent dat niet alleen maar wordt gefocust op de wachtlijst maar op kwaliteit van de zorg, de doorlooptijden e.d. Uiteraard zal zij P.S. informeren wanneer zich een alarmsituatie voordoet; dat heeft zij in het verleden ook steeds gedaan. Verder wil zij vasthouden aan het voorstel dat er onder normale condities 1 x per jaar wordt gerapporteerd.

Mevrouw Versteeg is het met de gedeputeerde eens dat de focus van de wachtlijsten af moet. Echter, gezien de omstandigheden bij BJU die nog lang niet gestabiliseerd zijn, moet er zicht blijven op de wachtlijsten. Immers, de wachtlijsten zijn een indicator voor de wijze waarop bezuinigingen uitpakken, de caseload e.d. Zij wil graag over heel 2010 de kwartaalrapportages blijven ontvangen.

Mevrouw Haak antwoordt het ook de bedoeling is dat er nog in 2010 kwartaalrapportages uitkomen. Wanneer zich grote knelpunten voordoen, zal zij de commissie daarover onmiddellijk informeren.

Het CDA vroeg of de effectiviteit kan worden gemeten. Dat is inmiddels mogelijk en dat betekent dat er steeds meer op de output kan worden afgerekend. Men is steeds beter in staat te sturen op de zorg van de zorgaanbieders. Gevraagd is waarom vooral wordt ingegaan op BJU en niet op de zorgaanbieders. Dat heeft te maken met de verzakelijke relatie tussen provincie en zorgaanbieders, o.a. door de outputfinanciering. De zorgen concentreren zich op BJU en niet op de zorgaanbieders. Het belang van het onderwijs voor de jeugdzorg wordt onderkend. Het onderwijs wordt volop op de overlegstructuur aangesloten, w.o. het UJC. De ROC's waren de ontbrekende schakel. Nagegaan wordt of de zorgstructuur van de ROC's voldoende aansluit op de jeugdzorg. De vraag werd gesteld of het risico aanwezig is dat zorgaanbieders, die in toenemende mate ambulante zorg moeten gaan aanbieden, dat toch weer gaan omzetten in residentiële zorg.

Mevrouw Pennarts voegt daar de vraag aan toe of het niet beter zou zijn aparte aanbieders te hebben voor de residentiële zorg en de ambulante zorg. Overigens is de omgekeerde redenering ook mogelijk.

Mevrouw Haak suggereert die vraag op 21 juni a.s. tijdens het werkbezoek aan de zorgaanbieders voor te leggen. Zelf heeft zij dat gevaar niet zo onderkend. Wel is het van belang dat de zorgaanbieders en BJU betrokken zijn bij de regiodiscussies over de vraaganalyse. Het gevaar bestaat dat gemeenten, die in de toekomst verantwoordelijk worden voor ambulante zorg, die zorg niet bij de zorgaanbieders gaan inkopen, maar daar bv. het maatschappelijk werk voor gaan inschakelen. Gemeenten willen de zorg goed maar ook zo goedkoop mogelijk inkopen. Het is van groot belang dat de zorgaanbieders de omslag naar ambulante zorg gaan maken. Zij erkent dat de kanteling van 65% naar 35% residentiële zorg en van 35% naar 65% ambulante zorg grote gevolgen voor de branche zal hebben in relatie tot de inkoopvrijheid van gemeenten. Het gaat hier om een kwetsbaar punt. Dat proces moet voortvarend maar ook zorgvuldig worden begeleid om risico's te beperken. Gemeenten moeten voldoende doordrongen zijn van het feit dat de CJG knooppunten van jeugdzorg worden. Vele partijen in het preventieve veld bevinden zich in gemeenten. Gemeenten moeten dat in toenemende mate via de CJG gaan coördineren.

Mevrouw Alsem vraagt of mevrouw Haak er vertrouwen in heeft dat de zorgaanbieders in Utrecht de omslag naar meer ambulante zorg kunnen maken.

Mevrouw Haak antwoordt dat de druk, ook vanuit Den Haag, op de zorgaanbieders zodanig groot is, dat die omslag wel gemaakt zal moeten worden. Het gaat hier inderdaad om een complex proces. Alles is klaar om die beweging te gaan maken. Nu al wordt zichtbaar dat de hoeveelheid ambulante zorg licht toeneemt maar nog niet voldoende.

Mevrouw Pennarts vraagt nogmaals of de CJG voldoende op orde zijn.

Mevrouw Haak verwacht dat alle CJG conform planning aan het einde van dit jaar gerealiseerd zullen zijn. Wel is duidelijk dat de ene CJG niet de andere is. In de stad Utrecht is men bv. al veel langer bekend met een soort CJG hoewel de invulling daarvan nog veel te wensen overliet. Ook daar wordt het CJG min of meer opnieuw ingevuld en dat leverde een behoorlijke zoektocht op. De aanjagers zijn ingezet om goede ervaringen die zijn opgedaan, elders te kunnen inzetten en om de verzamelde kennis breed te delen. Zij beaamt dat er tussen CJG niveaueverschillen zullen zitten. Overdracht van taken is pas mogelijk wanneer een CJG goed op orde is. Het gaat hier om een zwaar traject dat voor de verschillende CJG een verschillende snelheid zal hebben.

Eerder is gevraagd waarom de pilots alleen in Utrecht en in Amersfoort worden uitgevoerd. Dat heeft te maken met het feit dat de grote steden capaciteit beschikbaar hebben voor uitvoering van de pilots. De kleinere gemeenten kunnen die capaciteit niet missen. In de grote steden wordt ervaring met de pilots opgedaan en de opgedane kennis wordt vervolgens breed in de provincie ingezet. Toch kan de jeugdzorg ook in een kleine gemeente heel goed verlopen. Zij noemt in dit verband Renswoude waar de lijnen erg kort zijn tussen professionals en vrijwilligers om de jeugdzorg adequaat op te pakken. Kwaliteit hangt niet altijd af van systemen.

Mevrouw Versteeg memoreert haar vragen naar aanleiding van het Plan van Aanpak BJU met betrekking tot het ziekteverzuim, de werkdruk, de liquiditeitspositie van BJU op middellange termijn, de wachtlijstontwikkeling en hoe het PvA van BJU door de eigen medewerkers wordt ervaren.

Mevrouw Pennarts memoreert dat zij eerder is ingegaan op de situatie in BJU, met name op het organisatorisch incasseringsvermogen naar aanleiding van de forse bezuinigingen, de sfeer op de werkvloer e.d. Zij vraagt of mevrouw Haak hiermee bekend is.

Mevrouw Alsem begrijpt dat er meer meetbare doelen zullen worden verbonden aan de pilots UJC. Zij vraagt of de commissie inzicht kan krijgen in de concrete prestatieafspraken voor BJU en de zorgaanbieders. Voorts zegt zij toe een aantal van haar vragen die nog niet zijn beantwoord alsnog schriftelijk naar mevrouw Haak te sturen.

Mevrouw Van Benthem komt terug op haar eerdere vragen over de financiële positie van BJU, hoe wordt omgegaan met de verhoogde caseload, de eventuele teruggang in de dienstverlening, de interim-directeur en het plan van aanpak van BJU zelf.

Mevrouw Haak vindt het goed onderscheiden van de verschillende verantwoordelijkheden van groot belang. Zo gaat de provincie niet over de werknemerstevredenheid van BJU. De gedeputeerde komt pas in beeld wanneer de dienstverlening van BJU sterk achteruit gaat, er wachtlijsten ontstaan e.d. Er zijn inderdaad signalen dat er momenteel in de dienstverlening wat aan de hand is. Dat mag niet te lang duren. In het najaar moet er weer een opgaande lijn zichtbaar worden. Dergelijke onderwerpen komen aan de orde in het ambtelijk voorbereidend overleg (dat vooral over de cijfers en de afspraken gaat) en in het bestuurlijk overleg (over de gevolgen en over de lijnen die moeten worden uitgezet). Ook tijdens de informele contacten wordt daarover gesproken.

Zij is blij met de interim-directeur van BJU. Kritische opmerkingen zijn gemaakt over de kosten van een dergelijke interim-functionaris, echter, de kosten van deze interim-directeur zijn niet hoger dan die van een reguliere directeur. Het beeld dat er veel geld wegvloeit naar de interim-directeur en dat dit ten koste van de zorg zou gaan, is dan ook niet terecht.

BJZ heeft een intern Plan van Aanpak ontwikkeld, met het oog op de bezuinigingen, en hoe de uitgaven dit jaar weer gaan stroken met de inkomsten. Dat plan is de eigen verantwoordelijkheid van BJU. Het gaat hier om een stevige opgave. BJU kan bezuinigen mits de provincie de kosten van het AMK op zich neemt en garant wil staan voor een bedrag van € 6 ton, zoals in de voorjaarsnota is aangegeven. Dat laatste deel is verwerkt in het Plan van Aanpak van de provincie.

Mevrouw Versteeg vraagt nogmaals hoe het interne Plan van Aanpak bij de medewerkers is geland, hoe de liquiditeit van BJU tot 2011 zich ontwikkelt en hoe het zit met de wachtlijstontwikkeling en het ziekteverzuim. De voorzitter memoreert dat deze laatste, cijfermatige vragen schriftelijk zullen worden beantwoord.

Mevrouw Haak laat weten dat de vraag hoe het interne Plan van Aanpak bij de medewerkers is overgekomen tot de verantwoordelijkheid van BJU behoort; personeelstevredenheid is niet haar verantwoordelijkheid. De interim-directeur van BJU heeft aangeboden om hierover met de commissie WMC in gesprek te gaan. Dat lijkt haar beter dan dat zij als gedeputeerde met allerlei rapportages zou moeten komen. De voorzitter constateert dat de commissie het zeer op prijs zou stellen de interim-directeur van BJU voor een gesprek in de commissievergadering te ontvangen. Mevrouw Versteeg suggereert ook een lid van de OR voor een gesprek uit te nodigen om te vernemen hoe het personeel tegen de bezuinigingsmaatregelen aankijkt.

De voorzitter heeft daar geen bezwaar tegen, maar stelt wel voor de interim-directeur en de OR vertegenwoordiging van BJU op gescheiden momenten in de commissievergadering te ontvangen. Mevrouw Versteeg begrijpt dat mevrouw Haak op het standpunt staat dat het welzijn van de medewerkers van BJU niet haar verantwoordelijkheid is. Spreekster is van mening dat, wanneer wordt gewacht totdat de dienstverlening van BJU er onder leidt, dat te laat is. Gezien de omstandigheden en gebeurtenissen in het verleden zou het een goede zaak zijn wanneer de gedeputeerde tijdens gesprekken met BJU de vinger aan de pols houdt, ook over de welzijnsaspecten van medewerkers.

De voorzitter rondt de discussie over de agendapunten 7, 8 en 9 af. Hij memoreert de toezegging van mevrouw Haak dat er nog een aantal openstaande vragen schriftelijk zullen worden beantwoord.

Hij stelt vervolgens vast dat de kaderbrief Jeugdzorg geen sterstuk is omdat de VVD eerst de schriftelijke beantwoording van mevrouw Haak wil afwachten. Deze antwoorden zullen nog voor de P.S.-vergadering binnenkomen en de VVD wil zich daar toch nog over beraden zodat er een totaalbeeld ontstaat.

Mevrouw Pennarts zegt toe dat zij haar vragen, die nog niet zijn beantwoord, alsnog schriftelijk zal indienen. Voorts vraagt zij hoe met de twee statenbrieven wordt omgegaan; deze komen niet ter bespreking terug in de P.S.-vergadering.

De voorzitter antwoordt dat de inhoud van de statenbrieven betrokken kan worden bij de discussie in P.S. over de jeugdzorg; echter, in de P.S. vergadering komen geen wijzigingen in plannen naar aanleiding van statenbrieven aan de orde.

Mevrouw Versteeg memoreert dat een aantal vragen later schriftelijk zal worden beantwoord. Die antwoorden kunnen consequenties hebben voor de conclusies van de fracties ten aanzien van bv. het Plan van Aanpak BJU. Hoe moet zij dat zien?

De voorzitter geeft aan dat er in dat geval altijd de mogelijkheid is een motie in te dienen. De discussie in P.S. dient zich te concentreren op de kaderbrief en niet op bv. bijstelling van het Plan van Aanpak van BJU.

Uit een inventarisatie blijkt dat de gedeputeerde nog openstaande vragen van D66, GroenLinks en de VVD nog voor de komende P.S. vergadering schriftelijk zal beantwoorden.

Mevrouw Van Benthem laat weten dat de PvdA met de kaderbrief Jeugdzorg kan instemmen, zij het dat de gedeputeerde nog wat breder zal ingaan op de gestelde vragen. Om die reden is de kaderbrief voor de PvdA nog geen sterstuk, eerst wil zij de antwoorden afwachten. Wat haar betreft staan de statenbrieven over de sturingsvisie en het Plan van Aanpak BJU los van de beoordeling van de Kaderbrief.

De bespreking wordt hiermee afgerond.

10. Statenvoorstel Wonen, welzijn en zorg 2010 Wel Thuis 2

De heer V.d. Werff constateert dat de financiën van Wel Thuis 2 qua planning op schema liggen. Het is een goede zaak de kleinschalige woonvormen, met name voor ouderen, te stimuleren. De VVD kan zich in deze aanpak vinden.

Mevrouw Van Benthem geeft aan dat uit onderzoek is gebleken dat er behoefte is aan kleinschalige woonvormen. De voorgestelde benadering kan ertoe leiden dat dergelijke projecten van de grond komen. Met het stopzetten van de subsidieverordening kunnen andere projecten wellicht onderbelicht blijven; hoe wordt er gehandeld wanneer er bij andere projecten toch hulp nodig is? Volgt er volgend jaar dan weer een bijstelling of zijn de 26 ondersteunende projecten naar de mening van de gedeputeerde voldoende? Maken andere projecten, die eerst op subsidie konden rekenen, geen kans meer nu deze subsidieverordening wordt ingetrokken?

De PvdA staat achter de focus op de kleinschalige woonvormen maar het zou jammer zijn wanneer door die focus men aan het einde van de rit met nog minder uitkomt, wanneer de initiatieven niet aan de eisen voor subsidieverstrekking zouden voldoen.

Mevrouw De Heer laat weten dat de ChristenUnie zich in dit voorstel kan vinden.

De heer Bisschop deelt mede dat ook de SGP achter dit voorstel staat. Wel vraagt hij zich af in hoeverre dit voorstel een pilotkarakter draagt. De kracht van de provincie ligt niet zozeer in het aanvullend subsidiëren van allerlei projecten, maar in het stimuleren van nieuwe ontwikkelingen met behulp van een pilotsubsidie. Pilots dienen na behaald succes, zonder provinciale subsidie, onderdeel te worden van regulier gemeentelijk beleid. Hij heeft de indruk dat voorliggend voorstel toch wat anders is dan een pilotsubsidie.

De heer Lutfula merkt op dat ook de SP achter dit voorstel staat. Wel is zijn vraag hoe wordt voorkomen dat in de toekomst dezelfde problemen zullen optreden bij de projecten als in het verleden. Voorts vraagt hij naar de doelstelling van de 5 projecten ten aanzien van de kleinschalige woonvormen.

De heer Jonkers deelt mede dat MooiUtrecht niet enthousiast over dit voorstel is. De subsidie wordt aangewend voor haalbaarheidsstudies, marktverkenning en een projectleider terwijl die expertise al aanwezig is in instituten die zich nadrukkelijk bezighouden met de exploitatie en inrichting van kleinschalige woonvormen. MooiUtrecht wil de subsidie juist voor de doelgroep inzetten. Zijn fractie zal dan ook niet met dit voorstel instemmen.

Mevrouw Pennarts constateert dat twee subsidievormen worden afgeschaft voor welzijnsactiviteiten en voor de good practices, ten behoeve van het realiseren van meer kleinschalige woonvormen om te kunnen voldoen aan de doelstelling van 24.000 woningen met zorg en welzijn. Om die reden zal GroenLinks met dit voorstel instemmen.

Mevrouw Versteeg deelt mede dat ook D66 met dit voorstel instemt. Zij onderschrijft het betoog van de SGP met een kleine nuancering in de vraagstelling. De heer Bisschop wilde weten of dit een aanjaagsubsidie is. Haar vraag is of het beleid van de provincie zich er ook op richt dat deze pilots worden geïmplementeerd in regulier beleid van gemeenten of marktpartijen.

Mevrouw Nap merkt op dat het CDA zich volledig in dit voorstel kan vinden. Zij sluit zich aan bij de redenering van GroenLinks.

Mevrouw Haak memoreert dat de regeling Wel Thuis in maart 2008 van start is gegaan. Deze regeling wordt uitgevoerd. Ondertussen wordt er ook wat anders gedacht over dergelijke subsidievormen en richt de provincie zich in toenemende mate op het aanjagen van de discussie via expertise. Het was de bedoeling om een aantal projecten tot stand te brengen om de discussie daarover verder te helpen. Vervolgens bleek dat er geen aanvragen werden ingediend. Geïnventariseerd is waar zich belemmeringen voordoen. Tegelijkertijd is nagegaan hoe aanvragen wel tot stand konden komen. Het is belangrijk dat de provincie aanvragers tegemoet komt zodat er toch een aanvraag tot stand komt.

De heer V.d. Werff meent dat het hier primair niet gaat om het op gang brengen van de discussie. Het gaat er om dat belemmeringen in de aanvraag van subsidie worden weggenomen. Voorkomen moet worden dat al het geld wordt besteed aan projectleiders e.d. Het gaat erom dat er huizen worden gebouwd.

Mevrouw Haak onderschrijft dit. Haar stelling is dat, wanneer men er in slaag een project tot stand te brengen, dat voor andere gemeenten een uitstralende werking heeft.

De heer Bisschop komt terug op de vraag van mevrouw Versteeg hoe dat provinciale beleid wordt geborgd in regulier beleid van gemeenten en marktpartijen.

Mevrouw Haak antwoordt dat er niet is voorzien in borging van beleid. Wel is er een monitor voor de hele provincie en deze laat zien dat er in bepaalde gemeenten een tekort is aan dergelijke voorzieningen. Kansrijke projecten worden met provinciale subsidie tot stand gebracht. Met de andere gemeenten wordt de discussie vervolgd over de wenselijkheid van deze projecten. Echter, wanneer er nog geen sprake is van een initiatief, dan heeft de provincie geen mogelijkheid om dat te realiseren.

De heer Bisschop laat weten dat hij t.z.t. in de P.S.-vergadering zal terugkomen op de vraag of er een vervolg moet komen voor de Samenwerkingsagenda. Hij kan zich voorstellen dat de provincie juist op dergelijke punten meer sturend en initiatiefrijk optreedt richting gemeenten, wanneer een specifieke zorgvoorziening in een gemeente ontbreekt.

Mevrouw Haak antwoordt dat de provincie die wending ook aan het maken is. Wel Thuis loopt af maar de provincie mag het thema vergrijzing niet uit de handen laten vallen.

Mevrouw Versteeg kan zich ook voorstellen dat tijdens gesprekken met gemeenten wordt ingegaan op het format en de pilots van de provincie op het gebied van kleinschalige woonvormen die van een stimuleringsubsidie worden voorzien. Tegelijkertijd kan in het gesprek worden gesproken over de vraag hoe gemeenten een succesvolle pilot in hun eigen beleid gaan overnemen. Zij vraagt nogmaals of de provincie dat ook met gemeenten bespreekt.

Mevrouw Haak bevestigt dit. Met projecten en pilots wordt kennis opgedaan en dat wordt bij andere gemeenten als leerpunten gebracht.

Mevrouw Versteeg stelt het op prijs om hierover op een ander moment door te praten.

De voorzitter constateert dat dit statenvoorstel als sterstuk aan P.S. zal worden aangeboden.

11. Jaarrapportage Jeugdzorg

Ter kennisname.

12. Herbenoeming bestuursleden Stichting Vrede van Utrecht

Ter kennisname.

13. Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter de vergadering.